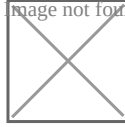

Στον ναό του πολιούχου της Θεσσαλονίκης

/ [Πεμπτούσια](#)

image not found or type unknown

[Ag_Dimitrios_Krini_mesa](#)

- Άγιε Δημήτρη μου, αναφώνησε η γιαγιά κι έκανε τον σταυρό της αργά και σταθερά...

- Έλα, Δημητράκη μου, να προσκυνήσουμε τον τάφο του Αγίου μας, που προστατεύει και την πόλη μας και τον καθένα μας χωριστά, ειδικά όσους έχουν τ' όνομά του...

Με τα τελευταία αυτά λόγια η γιαγιά χαμογέλασε με νόημα, ενώ ο Δημητράκης, ο μικρούλης εγγονός της, ανοίγοντας στόμα και μάτια διάπλατα, δεν ήξερε πού να πρωτοκοιτάξει μέσα στον ναό του πολιούχου.

[Ag_Dimitrios_mesa](#)

- Πάντα τόσο μεγάλος ήταν, γιαγιά, ο ναός;

[Ag_Dimitrios_kiborio_larnaka](#)

Και η γιαγιά, σαν καθίσανε στα στασίδια, αριστερά, δίπλα στο κιβώριο του Αγίου, του διηγήθηκε την ιστορία του ναού.

- Ο σημερινός ναός κτίστηκε μετά την πυρκαγιά του 1917, που τον «κατάπιε» κυριολεκτικά με τη μανία της... Οι πιστοί του όμως δεν άφησαν χωρίς σπίτι τον Άγιο προστάτη τους. Πάντα οι Θεσσαλονικείς αγαπούσαν και τιμούσαν το παλικάρι τους, τον Αϊ-Δημήτρη. Ο πρώτος πρώτος ναός τι ήταν νομίζεις; Ένα μικρό σπιτάκι ήταν, «οικίσκο» τον ονομάζουν οι ειδικοί και τον έχτισαν οι χριστιανοί, όταν ο μέγας Κωνσταντίνος...

- Έκανε τον χριστιανισμό επίσημη θρησκεία... Καλά τα λέω γιαγιά;

- Ακριβώς, και μάλιστα στον χώρο όπου είχε μαρτυρήσει και ταφεί ο Άγιος, κοντά στο υπόγειο ερειπωμένου ρωμαϊκού λουτρού, δίπλα [Agios_Dimitrios_Protato](#) στο «στάδιο» της πόλης. Και δεν πέρασε πολύς καιρός και ο χώρος αυτός του μικρού ναού έγινε κέντρο λατρείας του Αγίου όχι μόνο για τη Θεσσαλονίκη αλλά και για ολόκληρο τον χριστιανικό κόσμο. Πιστοί από όλα τα μέρη του κράτους

έφταναν στη Θεσσαλονίκη για να προσευχηθούν στον τάφο του Αγίου ή για να θεραπευθούν από ρεματικές αρρώστιες με το μύρο που ανάβλυζε από τον τάφο του.

Image not found or type unknown. Ανάμεσά τους κι ένας έπαρχος, διοικητής πα να πει, ο Λεόντιος

από το Σίρμιο, που θεραπεύθηκε τελείως από την αρρώστια που τον βασάνιζε. Και ο Λεόντιος, από ευγνωμοσύνη προς τον Άγιο Δημήτριο, έχτισε στην ίδια θέση του μικρού ναού που υπήρχε, νέο, μεγάλο ναό προς τιμήν του Αγίου Δημητρίου, που ήταν στολίδι για τη Θεσσαλονίκη μας, καθώς μάλιστα ήταν κτισμένος εδώ, στην αρχή της ανηφόρας για την Άνω Πόλη. Αυτός ο ναός, με διάφορες προσθήκες και επισκευές σώθηκε μέχρι τη μεγάλη πυρκαγιά του 1917... Τον ξαναχτίσαμε όμως, μεγάλη η χάρη του Αγίου μας!

[Agios Dimitrios_1913_mesa](#)

Image not found or type unknown

Image not found or type unknown

Ο Δημητράκης έβλεπε το κεράκι του που τρεμόσβηνε στο μανουάλι, δίπλα στο κιβώριο και θαρρούσε πως ο Άγιος Δημήτριος μέσα στη μεγάλη του αγκαλιά κρατούσε όλη την πόλη.... Κι ήταν κι ο ίδιος κάπου κρυμμένος στη σκέπη του Αγίου...

Δ.Σ.